

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde son günlerde sıkça yaşanan ve derin bir panik havasının doğmasına neden olan çocuk kaçırma eylemleri, kamuoyunu meşgul etmektedir. Basına da yansıyan haberlerden anlaşılabileceği üzere kaçırılan çocukların dilenme amaçlı kullanılması, sömürülmesi ya da ölü olarak bulunması konunun ciddiyeti hakkında ipucu vermektedir.

Türkiye Psikiyatri Derneği Genel Sekreteri Doç. Dr. Burhanettin Kaya, çocuğa yönelik şiddetin, yetiştirme yurtlarında ihmal ve istismar, sokakta yaşamak zorunda bırakılma, kağıt mendil satarak, cam silerek dilenmeye zorlanma, ticari ve cinsel sömürünün nesnesi olma, fabrikalarda riskli işlerde karın tokluğuna çalıştırılma, eğitim olanaklarından yoksun bırakılma, organ ticaretine konu olma, anne babalarının bilgisi dahilinde çocuk yaşta zorla evlendirilme, töre gereği intihara sürüklenme, siyasi eylemci olarak değerlendirilme gibi çeşitli şekillerde olabildiğini ifade ederek konunun önemli bir boyutunu gözler önüne sermiştir.

UNICEF'in verilerine göre gelişmekte olan ülkelerde yaşayan çocukların yüzde 40'ı, yani yaklaşık 500 milyon çocuk, günde 1 doların altında bir gelirle yaşamını sürdürmektedir. Başka bir ifadeyle dünyada 600 milyonu aşkın çocuk yoksulluk içinde yaşamaktadır. 100 milyonu aşkın çocuk ise yoksulluk, ayrımcılık ya da kaynak yetersizliği yüzünden temel eğitim olanaklarından yararlanamamaktadır. Bir milyar çocuk, sağlıklı ev ortamından uzakta büyümektedir. Birleşmiş Milletler Örgütü'nün verilerine göre, cinsel ve ticari sömürünün nesnesi haline dönüştürülen çocukların sayısının 8,5 milyonu aştığı belirtilmektedir. Yılda 1,2 milyonu aşkın sayıda çocuk alınıp, satılma, kaçırılma gibi uygulamalara maruz kalmakta, seks işçiliğine zorlanmaktadır. Bu olaylar ve rakamlar ülkemizi de yakından ilgilendirmektedir.

Ülkemizde 1.600 çocuğun kayıp olduğu bilinmektedir. Bu çocuklardan 1.100'ünün kız olması konunun başka bir boyutunu açığa çıkarmaktadır. Özellikle kız çocukları büyük bir sömürü ağının kurbanı olmaktadır. Üstelik bu rakamların yalnızca ihbar edilenler olduğu düşünürsek, ihbar edilmeyen daha çok sayıda çocuğun kayıp olduğu ve sömürünün kurbanı olduğunu düşünebiliriz. Konu ekonomik, toplumsal, güvenlik ve psikolojik olarak çok

sayıda nedeni taşımaktadır. Bu nedenlerin üzerinde ayrıntıyla çalışma yapılmadan olumlu sonuçlar alınmasını beklemek yanıltıcı olacaktır.

Son günlerde artış gösteren çocuk kaçırılma olaylarının nedenlerinin ve kaçırılma eylemlerinin sona ermesi için gerekli tedbirlerin araştırılması, bu sorunların çözümlerinin tespiti amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
2. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
3. ALİ ARSLAN - MUĞLA
4. TURGUT DİBEK - KIRKLARELİ
5. HULUSİ GÜVEL - ADANA
6. BİLGİN PAÇARIZ - EDİRNE
7. SELÇUK AYHAN - İZMİR
8. NECLA ARAT - İSTANBUL
9. GÖKHAN DURGUN - HATAY
10. GÜROL ERGİN - MUĞLA
11. SACİD YILDIZ - İSTANBUL
12. CÂNÂN ARİTMAN - İZMİR
13. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
14. RASİM ÇAKIR - DENİZLİ
15. FEVZİ TOPUZ - MUĞLA
16. RAMAZAN KERİM ÖZKAN - BURDUR
17. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
18. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE
19. MEHMET ALİ ÖZPOLAT - İSTANBUL
20. MEVLÜT COŞKUNER - ISPARTA
21. ENSAR ÖĞÜT - ARDAHAN
22. ENİS TÜTÜNCÜ - TEKİRDAĞ
23. ALİ KOÇAL - ZONGULDAK
24. MUHAMMET RIZA YALÇINKAYA - BARTIN
25. ATİLA EMEK - ANTALYA
26. AKİF EKİCİ - GAZİANTEP